

"למי מתפלל רבש"ע?"

1. **תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ז/א**
אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי מנין שהקדוש ברוך הוא מתפלל שנאמר והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלתי תפלתם לא נאמר אלא תפלתי מכאן שהקדוש ברוך הוא מתפלל מאי מצלי אמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב יהי רצון מלפני שיכבשו רחמי את כעסי ויגולו רחמי על מדותי ואתנהג עם בני במדת רחמים ואכנס להם לפני משורת הדין.
2. **אורות קבו**
מתקופה לתקופה הולכת ומתבררת התערבות של אמונת היחוד הטהורה עם מחשכי ההגשמה, ובכל פעם שחלק ידוע מההגשמה נופל - נדמה כאילו האמונה נופלת, ואחר כך מתגלה שלא נפלה האמונה כי-אם נתבררה.
3. **הרב צדוק מלובלין ספר הזיכרונות מצוה ב**
אל יטעה האדם חס ושלים לחשוב שהוא כח נפרד בפני עצמו, שזהו עבודה זרה גמורה כדרך העובדים לאדם. אבל ידע שאין עוד מלבדו, והי' יתברך רוצה את יראיו המיחלים לחסדו ועושה רצונם ומחשיבם ביותר. ואין להאריך פה בביאור כל דברים אלו, רק להזכיר בכלל לדעת שאין שום כח חוץ ממנו יתברך:
- 3א. **מאורות הראי"ה שבועות עמוד פח**
אותה העבודה את האלהים, "על ההר הזה" אין בה משום שפלות-עבודת, של זכאון האדם בטשטוש דמותו. אדרבא בייצוב עמדתו של האדם ואמת צורתו, בפנייתו אל מקורה האלהי של דמות תבניתו, שוללת היא את ההשתעבדות החיצונית, הזרה, ומגלה היא את מהלך החיים הפנימי העצמי של האדם ושל העם, "חירות על הלוחות!" אשר במכתב-האלהים הם הם מפענחים גם את אשר על לוחות לבבו ובתוך חדרי נפשו.
- 3ב. **ספר שיחת מלאכי השרת ליקוטים [תנחומא ס"פ משטים] ד"ה ועוד**
ועוד יש לפרש ענין שיתוף שמו רומזו אל יכולת השידוד והשתנות השם. והיינו שאינו כח קבוע וקיים בפני עצמו רק כח השי"ת משתתף עמו. וכח השי"ת הוא כח השידוד כי השי"ת הוא בעל הכחות כולם וא"כ אין שום כח נפרד בו בפני עצמו שהרי הוא אחד יחיד ומיוחד וכולם כלולים אחד. ולכן כאשר כחו חוזר למקורו שהוא כח השי"ת שמשותף בו שם כל הכחות כלולים כאחד ואינו כלל כח מיוחד.
- 3ג. **דברי סופרים קונטרס הזכרונות מצוה שניה ד"ה והנה**
והנה בזה אין צריך להזכיר לכשרי ישראל, רק להודיע שבכלל אלהים אחרים אינו דוקא עבודה זרה מיוחדת רק איזה כח אחר שיהיה שיחשבנו לכח נפרד בפני עצמו...
4. **סדור תפלה - נוסח ספרד - סדר עמידה דשחרית**
ברוך אתה ד' אלקינו ואלקי אבותינו. אלקי אברהם. אלקי יצחק. ואלקי יעקב. הא-ל הגדול הגבור והנורא א-ל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה ד' מגן אברהם:
אתה גבור לעולם א-ל דני. מחיה מתים אתה רב להושיע: מוריד הטל: מכלכל חיים בתוסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נוֹפְלִים. ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקיים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה ד' מחיה המתים:
אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יתהללך שְׁלָה. כי א-ל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה ד' האל הקדוש:
5. **ספר פרי צדיק פורשת בלק - אות ב**
אומרים קודם שמונה עשרה שפתי תפתח וגוי וכמו שאומרים בשם רבינו הרבי ר' אלימלך זצ"ל על הגמרא מנין שהקדוש ברוך הוא מתפלל, יינו בפיפית ישראל וזהו אם תפלתי שגורה בפי לשון שליחות מהשם יתברך וזהו בחינת פי ה' בקול תפלה וזהו הפירוש שנברא פה בנפש.
6. **אוה"ק ב, תקלב**
שני ערכי השלמות
מבינים אנו בשלמות האלהית המוחלטה שני ערכים של השלמה. ערך אחד של השלמה, שמצד גדלה וגמירתה אין שייך בה הוספה של מעלה. אבל אם לא היתה האפשרות של הוספה היה זה בעצמו ענין חסרון. כי השלמות ההולכת ונוספת תמיד יש בה יתרון ותענוג ואיזה מין העלאה, שאנו עורגים לה כל כך, הליכה מחיל אל חיל, אשר על כן לא תוכל השלמות האלהית להיות חסרה זה היתרון של הוספת הכח. ועל זה יש באלהות הכשרון של היצירה, ההתהוות העולמית הבלתי מוגבלת, ההולכת בכל ערכיה ומתעלה, ונמצא שהגשמה האלהית העצמית שבהויה המחיה אותה הוא העילוי התמידי שלה, שהוא הוא יסודה האלהי, הקורא אותה להמצא ולהשתכלל...
- וכשם שהחשכה גדולה היא זו ההכרה שאינה יודעת רז עליון זה, של המגמה התכליתית, של השלמות האלהית ההולכת ומתעלה, על ידי היצירה כולה, לאין סוף ותכלית, כן יותר מזה (מנודחת!) היא הדעה החושבת, שאין כאן כי אם זאת השלמות של ההתעלות, ולא שלמות מוחלטה, שאין שייך עמה ומצדה שום הוספה והתעלות, מפני שהכל כבר מעולה, הכל שלם וגמור. וזאת היא האפלה השרויה בשטתם של הפלוסופים המעפילים המודרניים (ברגסון).
- 6א. **שם, ג, תסה**
ונמצא, שהשלמות כלולה משני הצדדים, מצד אין סוף, הבלתי מתואר בתוספת מצד שלמותו, ומצד ההויה, ההולכת ומשתלמת ומתברכת תמיד. וזאת היא ברכת הקודש עצמה, הקדש טעון ברכה. יהי כבוד ד' לעולם ישמח ד' במעשיו.
7. **ספר באר הגולה - הבאר הרביעי**
וזה שאמר מנין שהקב"ה מתפלל, מפני שהוא ית' הטוב האמיתי ורב חסד נקרא חפץ בתוסד ומבקש הטוב, וזה שהוא יתברך מתפלל ר"ל בקשת הטוב. והרי אין ענין התפילה רק בקשה וזהו עצם לשון התפילה בכל מקום, רק אצל האדם בקשתו הוא מהשם יתברך ואל"כ מה מועיל בקשתו כאשר יבקש דבר, ומכל מקום לשון תפילה לשון בקשה. וקאמר שהשי" חפץ ומבקש בדבר זה, שיהי הרצון לפניו שיכבשו רחמי את כעסו וינהג עם בניו במדת הרחמים ויכנס לפני משורת הדין.
8. **עולת ראייה / חלק א / עמוד ז**
ה' השם בקריאתו ובכתיבתו, ההגוי והבלתי הגוי, באור קדושתו מזריח ומאיר על כל מלא עולמים. בבואנו למעשה המצוה, המוארה מאור הצווי העליון, מאת ד' מן השמים, הרינו מוארים באור החיים של המעשה, הפקודה בהתגלמותה המפעלית מאור השם ההגוי, מקדושת האדנות שבשם "אלף דלת", שהתוכן המוסרי המעשי שלנו מתקדש מקדושת אדון כל העולמים, שהם הולכים כולם באותה המסלה המעשית, שהאדנות האלהית סללה לפנייהם בגדל קדשה...